

Arrest

nr. 234 180 van 17 maart 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat P.-J. DE BLOCK
Sint-Bernardusstraat 96-98
1060 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 13 maart 2020 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 8 maart 2020 houdende bevel tot terugdrijving (bijlage 11).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. DE BLOCK, die loco advocaat P.-J. DE BLOCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. WILLEMS, die loco advocaat C. DECORDIER en advocaat T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij heeft de Ghanese nationaliteit. Zij staat onder inreisverbod sedert 14 januari 2013 en dit tot 13 februari 2021. Zij staat tevens SIS geseind.

Op 12 september 2014 werd ten aanzien van de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering getroffen.

Op 8 maart 2020 diende de verzoekende partij zich aan, aan de grensdoorlaatpost van Brussel nationaal. Zij was in het bezit van een geldig Ghanees paspoort. Zij werd tegengehouden aan de grenscontrole – niveau aankomst.

Eveneens op 8 maart 2020 werd ten aanzien van de verzoekende partij een beslissing tot terughrijving genomen door de grenspolitie. Dit is de bestreden beslissing.

Diezelfde dag werd ten aanzien van de verzoekende partij een beslissing tot vasthouden in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats genomen. De verzoekende partij werd overgebracht naar het gesloten centrum Caricole in afwachting van haar terughrijving.

Op 13 maart 2020 stelde de centrumarts vast dat de verzoekende partij medisch ongeschikt was om in het gesloten centrum te verblijven aangezien zij positief testte op COVID-19.

De geplande repatriëring werd geannuleerd en de verzoekende partij werd vrijgesteld. Aan de verzoekende partij werd een bevel om het grondgebied te verlaten betekend.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

De Raad wijst erop dat artikel 43, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen dient te bevatten.

In het verzoekschrift wordt gesteld dat de verzoekende partij van haar vrijheid is beroofd met het oog op verwijdering, dat zij het voorwerp uitmaakt van een verwijderingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is en dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen.

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terughrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terughrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid”.

In het geval de verzoekende partij zich in een welbepaalde plaats bevindt of ter beschikking is gesteld van de regering, zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de vreemdelingenwet, wordt het uiterst dringende karakter van de vordering wettelijk vermoed.

Uit verschillende email berichten van de verwerende partij van 13 maart 2020 blijkt dat de verzoekende partij werd vrijgesteld uit het gesloten centrum en werd toegelaten tot het grondgebied.

Ambtshalve wordt opgemerkt dat er door het vrijstellen van de verzoekende partij geen hoogdringendheid meer bestaat. Het loutere gegeven dat de verzoekende partij op heden nog het voorwerp uitmaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten, volstaat niet om het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid aan te tonen.

Ter terechtzitting gedraagt de advocaat van de verzoekende partij zich naar de wijsheid.

In casu wordt vastgesteld dat er geen hoogdringendheid meer is. De verzoekende partij werd vrijgesteld. De tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is niet imminent.

Het uiterst dringend karakter is niet aangetoond.

De vaststelling dat er geen hoogdringendheid meer bestaat, volstaat om de vordering als onontvankelijk af te wijzen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien maart tweeduizend twintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter ,

dhr. T. VALGAERTS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. VALGAERTS

J. CAMU